

وقتی به "حرفه ای" بودن اشاره می کنیم واقعاً منظور چیست؟ چگونه انتظارات خود را از یک حرفه ای تعریف کنیم؟ ویژگی ها و ویژگی های رفتار حرفه ای چیست؟ آیا وقتی می بینیم یک متخصص مهمان نوازی می شناسیم؟

اینها همه سوالاتی کاملاً مشروع است و شاید آخرین سوالاتی باشد باشد که واضح ترین است. شناخت از مشاهده ویژگیها و رفتار افراد ناشی می شود. اگر آنها به گونه ای رفتار کنند که انتظارات ما از "حرفه ای" بودن را برآورده کند ، ما در ذهن خود آنها را به عنوان یک حرفه ای می شناسیم. ما گاهی اوقات قضاوت می کنیم بدون اینکه حتی آنها را درگیر گفتگو کنیم و مطمئناً ندانیم که صلاحیت آنها چگونه است. ما به عنوان خود حرفه ای درک شهودی از شناخت یک همکار حرفه ای داریم. ایستادن در لابی جلوی [هتل پردیس کرج](#) می تواند شواهد زیادی از حرفه ای بودن ملک ارائه دهد که به نوبه خود بازتاب حرفه ای بودن رهبر است.

با این حال ، عضویت در یک حرفه برخلاف رفتار حرفه ای اغلب مستلزم سطحی از دانش و صلاحیت های رسمی است که توسط بدن حرفه ای که آنها مشتاق عضویت در آن بوده اند مورد آزمایش قرار می گیرد. در صنعت مهمان نوازی ما تمایل داریم که حرفه ای بودن را با رفتاری که در برخورد با همکاران خود ، در برخورد با مشتریان [هتل های کرج](#) و مهمانان خود نشان می دهند ، و رفتار و حضور عمومی آنها تشخیص دهیم ، نه به دنبال عضویت یا صلاحیت یا پلاک روی دیوار. به

یکی از ویژگی هایی که ما در قضاوت در مورد حرفه ای بودن رعایت می کنیم ، اعتماد به نفس است که به وضوح از طریق رفتار نشان داده می شود. این اطمینان در برخورد با طیف گسترده ای از موقعیت های شناخته شده و شناخته شده و همچنین ناشناخته ها یکی از ملاحظات اصلی در قضاوت ما است. اعتماد به نفس ناشی از توسعه مهارت ها ، دانش و درک مبتنی بر اشکال مختلف رفتار آموخته شده از جمله یادگیری از تجربه است. دانش ، به ویژه دانش حرفه ای ، اساس اطمینان را در برخورد با زمینه های آشنا و ناآشنا ، تصمیم گیری و اجرای آنها فراهم می کند. اعتماد به نفس نتیجه تعامل با محل کار حرفه ای ، تجزیه و تحلیل و درک موقعیتها و مشکلات و مشاهده و یادگیری از نتایج است.